

fremover skal erstatte kravet om ihændehavelse af pantebrevet som betingelse for ekstinktion.

Desuden foreslår udvalget at indsætte en ny bestemmelse om ekstinktion af rettigheder, der tilsigter at videreføre den gældende retstilstand efter gældsbrevslovens § 14. Udvalget foreslår på samme måde som ved ekstinktion af indsigelser, at tinglysning erstatter kravet om ihændehavelse som betingelse for ekstinktion.

Herudover foreslår udvalget, at der indsættes en bestemmelse svarende til gældsbrevslovens § 18, der regulerer skyldnerens mulighed for over for en godtroende erhverver af et negotiabelt pantebrev at modregne fordringer på overdrageren. Som det er tilfældet ved de foreslåede ekstinktionsregler foreslås det, at tinglysning fremover skal erstatte kravet om ihændehavelse som betingelse for at udelukke modregningsadgangen.

Udvalget har endvidere fundet det nødvendigt som følge af dematerialiseringen at foreslå en bestemmelse, der giver skyldneren mulighed for at få tinglyst ophør af eller ændringer i skyldforholdet. Bestemmelsen skal erstatte reglerne i gældsbrevslovens § 21, hvorefter skyldneren kan forlange at få tilført pantebrevet en påtegning om sådanne forhold. Skyldneren vil dermed ved at tinglyse ekstraordinære betalinger eller ændringer i skyldforholdet kunne forhindre, at en erhverver i god tro kan ekstingvere skyldnerens indsigelser herom.

Desuden foreslår udvalget visse ændringer i tinglysningslovens § 29 om betalingslegitimation, der vil medføre, at en skyldner i god tro – udover at kunne betale med frigørende virkning til den materielt berettigede – vil kunne betale med frigørende virkning til den ifølge tingbogen berettigede eller til overdrageren.

Endelig foreslår udvalget en ændring af tinglysningslovens § 31 om statens erstatningsansvar. Ændringen er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i tinglysningsloven, der skal videreføre den gældende retstilstand efter gældsbrevslovens regler vedrørende ekstinktion af skyldnerens indsigelser. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændringer i retstilstanden, idet det antages, at gældsbrevslovens § 17 om skyldnerens stærke indsigelser hidtil har været indfortolket i tinglysningslovens § 27, 2. pkt., hvortil den gældende bestemmelse i § 31 henviser. I de tilfælde, hvor erhververen således ikke opnår den tilsagte ret over det tinglyste negotiabelt pantebrev, vil erhververen på samme måde som efter gældende ret i stedet kunne rette et erstatningskrav mod statskassen, der hæfter på objektivt grundlag.

Som konsekvens af forslaget om at placere reglerne om tinglyste negotiable pantebrev i tinglysningsloven foreslår udvalget endvidere at indsætte en bestemmelse i gældsbrevslovens kapitel II, der generelt undtager tinglyste digitale gældsbreve fra kapitlets anvendelsesområde. Herudover foreslår udvalget en konsekvensændring af gældsbrevslovens § 11, stk. 2, nr. 3, så papirbaserede gældsbreve, der giver pant i fast ejendom, ikke længere som udgangspunkt skal anses som omsætningsgældsbreve. Det skyldes, at papirbaserede pantebrev fremover ikke vil kunne tinglyses og dermed opnå omsætningsbeskyttelse, hvorefter det ikke længere vil være relevant at knytte negotiabilitetsvirkninger til dem.

Der henvises til betænkningen side 184-185.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 35-42 (forslag til tinglysningslovens §§ 27-29 b og 31) og bemærkningerne hertil samt til § 2, nr. 1 og 2 (forslagene til gældsbrevslovens § 11), og bemærkningerne hertil.

Udvalget finder, at der efter indførelsen af digital tinglysning fortsat bør være adgang til at udstede såvel negotiable som ikkenegotiable pantebrev i fast ejendom. Som det er tilfældet efter den gældende bestemmelse i gældsbrevslovens § 11, stk. 2, nr. 3, vil tinglyste pantebrev, der giver pant i fast ejendom, og som udstedes efter lovens ikrafttræden, som udgangspunkt være negotiable efter forslaget.

Udvalget foreslår på den baggrund, at der indsættes en bestemmelse i gældsbrevsloven, hvorefter et tinglyst digitalt pantebrev, der giver pant i fast ejendom, ved indsættelse af en klausul med ordene ”ikke til ordre” eller tilsvarende forbehold vil kunne gøres ikkenegotiabelt og dermed vil være omfattet af reglerne i gældsbrevslovens kapitel III. Det vil i praksis kunne gennemføres ved, at det ved markering på det digitale pantebrev angives, at det skal være ikkenegotiabelt.

For så vidt angår reglerne om ekstinktion af indsigelser, betalingslegitimation mv. ved overdragelse af tinglyste ikkenegotiable pantebrev, har udvalget fundet, at det vil være mest hensigtsmæssigt at bevare reglerne herom i gældsbrevsloven. Udvalget finder dog, at der er behov for at undtage tinglyste digitale gældsbreve fra gældsbrevslovens § 31, da tinglysning – og ikke denuntiatio – efter udvalgets opfattelse fremover bør være den relevante sikringsakt.

Der henvises til betænkningen side 186.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Justitsministeriet er således